

dos, terriblement barrejats, ni tan sols arriben a donar un inici del jo. L'infant si té gana, la seva gana és el seu jo, si té fred, el seu fred és el seu jo. Entre ells i les coses cap solució de continuïtat. Ell i el pit de la mare que li dóna la llet són una mateixa persona. Ell i el llet que l'acull són una sola cosa.

La consciència de l'infant serà encara durant un temps la consciència amorfa d'unes necessitats immediates. Per descobrir el món li cal abans descobrir l'existència de l'espai i el significat del nom de les coses. *L'infant coneix el món caminant i parlant.* (Exactament com ho fem encara nosaltres amb les coses que no coneixem.)

El dia que l'infant sent el primer desig d'agafar una cosa que veu, i estira la mà per abastar-la i no hi arriba, aquell dia comença a tenir consciència del món. L'infant seguirà en la seva tentativa infructuosa d'abastar la cosa desitjada i repetirà cent vegades el gest inútil. Fins que—coincidència o consciència?—modificarà el seu gest allargant més el braç o avançant el cos i arribarà a la cosa desitjada havent recorregut una distància. *Havent descobert l'espai.*

Aquest espai serà el que posarà una solució de continuïtat entre ell i les coses. El dia que, més tard, aquestes coses tinguin un nom, l'infant començarà a tenir l'inici de la consciència del seu jo. Aleshores *haurà descobert el món exterior.*

Però entre aquell primer moment i aquest últim, quantes coses encara! Iniciat el moviment de voler agafar una cosa, l'infant s'entreté a agafar totes les coses que veu—la primera activitat conscient de l'infant és un joc—i desenvolupa activament la seva sensibilitat anestèsica. D'ací en vindran els seus moviments de peus i mans, els seus giravolts de cap, els seus balanceigs de cos que tindran per coronament el caminar de quatre grapes i els

---

Irrigations Vian

Indispensables per l'higiene de les senyores. Antisèptiques i calmants.

Farmàcia i Laboratori Dr. B. ROIG PERELLÓ.

Sant Pau, 33 BARCELONA
